

همراه با شاعران پارسی

پرون اعتصامی

مؤلف: مود حکیمی

سروشناسه	: حکیمی، محمود ۱۳۲۲
عنوان و نام پدیدآور	: همراه با شاعران پارسی - پروین اعتمادی / مؤلف: محمود حکیمی
مشخصات نشر	: تهران، آرون، ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری	: ۱۰۴ ص.
شابک	: ۶ - ۷۹۳ - ۲۳۱ - ۹۶۴ - ۹۷۸ .
وضعیت	: فیبا.
موضوع	: اعتمادی، پروین، ۱۲۸۵ - ۱۳۲۰ - نقد و تفسیر
موضوع	Etesami, Parvin- Criticism and interpretation
موضوع	: شعر فارسی - قرن ۱۴ - نقد و تفسیر
رده‌بندی کنگره	Persian poetry -20 th century - History and criticism
رده‌بندی دیوی	PIR ۷۶۱ :
شماره کتابخانه ملی	۸۱۰ / ۵۲
	۱۲۱

انتشارات آرون

همراه با شاعران پارسی - پروین اعتمادی

مؤلف: محمود حکیمی

ناشر: انتشارات آرون

چاپ اول: ۱۳۹۸

چاپ نازو: ۵۰۰ نسخه

۲۳۰۰۰ تومان

نشانی: میدان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان وحید نظری،
نرسیده به خیابان منیری جاوید، پلاک ۱۰۵، واحد ۳ تلفن: ۰۵۱ - ۶۶۹۶۲۸۵۰

ایمیل: www.Arvnashr.ir وبسایت: Arvannashr@yahoo.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

۵.....	پیشگفتار
۹.....	نگاهی به زندگانی پروین اعتضادی
۱۷.....	استبدادی بدتر از عصر قاجار
۱۹.....	فرمان جدید
۲۹.....	پس فرستادن نشانه وزارت معارف
۳۰.....	فوت پدر
۳۱.....	پروین در بستر بیماری
۳۳.....	اشعار پروین اعتضادی از دیدگاه بزرگان علم و ادب
۳۴.....	۱- علامه محمد قزوینی
۳۶.....	۲- ملک الشعراء بهار
۳۸.....	۳- دکتر غلامحسین یوسفی
۴۰.....	۴- دکتر محمدرضا وصفی
۴۱.....	۵- سرور مهکامه مختص
۴۲.....	۶- سیمین بهبهانی

۴۳.....	اشعاری سازنده از پروین اعتمادی
۴۴.....	جز خدا را نسزد رتبت بزدانی
۵۵.....	مرد یا زن، برتری و رتبت از دانستن است
۵۹.....	بر قطره سرشک یتیمان نظاره کن
۶۷.....	پروین و مسئله «اختیار انسان»
۷۵.....	نان خود از بازوی مردم مخواه
۷۹.....	گفت: بی عمل چو باد هواست
۸۷.....	رن از نخستین بود رُکن خانه هستی
۹۲.....	نمیمت سرط بکنی چیست
۹۵.....	درین ریجه رصفحه سیاهی نیست
۹۹.....	منشین با رفتار موار
۱۰۲.....	منابع و مأخذ

پیشگفتار

آنکه از دورانی آغاز شد که در سال ۱۳۹۰ در پیرستان، دبیر ادبیات هر بار که به کلاس می‌آمد، قبل از آنکه از یکی از دانش‌آموزان بخواهد که نوشتۀ خود را - که در آن زمان به آن انشاء می‌فتیم - بخواند، خود اشعاری از پروین برایمان می‌خواند.

در دوران تبعیل در دانشسرای عالی تهران - دانشکده خوارزمی کنونی - هر زمان که فرم می‌یافتم دیوان اشعار پروین اعتمادی را از کتابخانه می‌گرفتم و اشعاری را با علاقه فراوان می‌خواندم.^۱

مطالعه دیوان پروین اعتمادی بیش از دیوان بانوان شاعر دیگر توجه من را جلب کرد و آن اهمیتی است که او به مقام بانوان داده است. جالب اینجاست که پروین ارزش و اهمیت هر بانو را به میزان علم و دانش او می‌داند، نه موفقیت در خرید زبر و لازم آرایش و ...

پروین در سروده ۱۴۵ که فرشته آنس نام دارد می‌گوید:

در آن سرای که زن نیست آنس و شفقت نیست

در آن وجود که دلی مُرد، مرده است روان

به هیچ مبحث و دیباچه‌ای قضا ننوشت

برای مرد کمال و برای زن نقصان

۱- تاکنون چندین دیوان پروین اعتمادی از طرف چندین ناشر منتشر شده است. به نظر من جدیدترین و منظم‌ترین آنها دیوان پروین اعتمادی و فرهنگ بسامدی اشعار می‌باشد که به کوشش آقای احمد دانشگر در سال ۱۳۹۰ توسط انتشارات جهان‌تاب منتشر شد.

... اگر فلاطن و سقراط بوده‌اند بزرگ
بزرگ بوده پرستار خُردی ایشان
وظيفة زن و مرد، ای حکیم دانی چیست
یکی است کشتی و آن دیگری است کشتیابان
چه زن، چه مرد، کسی شد بزرگ و کامروا
که داشت میوه‌ای از باغ علم، در دامان

پروین از آنکه در ادبیات بسیار از مقام زن و ارزش او سخن
می‌گوید به جای عصب برخی از زنان اشاره می‌کند:
... همیشه نزدیکی از زنان اشاره می‌کند:
که نرخ جامی زنان نمی‌بود و کفش فلان
... نه بانو است که خود را بزرگ می‌شمرد
به گوشواره و طوق و بیزاره می‌مان.

و سرانجام پروین نتیجه می‌گیرد که زن به گوهر دانش زینت
یابد از هر زینت دیگری برای او بهتر است:
برای گردن و دست نکو، پروین
سزااست گوهر دانش، نه گوهر الوان^۱

پروین از عاشقان یتیمان و محرومان است. در ابیاتی از روده ۱۳۸
که طفل یتیم نام دارد، پروین چنین می‌گوید:
کودکی کوزه‌ای شکست و گریست
که مرا پای خانه رفتن نیست

^۱- دیوان پروین اعتصامی، به کوشش احمد دانشگر، ص ۱۵۹.

چه کنم، اوستاد اگر پرسد
 کوزه آب از اوست از من نیست
 زین شکسته شدن، دلم شکست
 کار ایام، جز شکستن نیست
 چه کنم، گر طلب کند تاوان
 جلت و شرم، کم ز مردن نیست

و این بخشی از ابیاتی بود که در دیوان او طفل یتیم نام دارد.
 گر نک هش ... که کوزه چه شد
 سخنم ... رای ... نیست
 ... چیزها دیده و نخواسته ام
 دل من هم دل ایش ... آهن نیست
 روی مادر ندیده ام ه گز
 چشم طفل یتیم روشن نیست
 کودکان گریه می کنند و مرا
 فرصتی بهر گریه کردن نیست
 دامن مادران خوش است چه شد
 که سر من به هیچ دامن نیست

پروین در سروده ۵۷ که اشک یتیم نام دارد با صراحت می گوید که
 ژروت پادشاهان و طلا و جواهرهایی که بر تاج آنهاست و ... سرباریان
 از اشک دیده محرومان و خون دل یتیمان است.
 روزی گذشت پادشهی از گذرگهی
 فریاد شوق بر سر هر کوی و بام خاست
 پرسید زان میانه یکی کودکی یتیم
 کاین تابناک چیست که بر تاج پادشاه است

آن یک جواب داد چه دانیم ما که چیست
 پیداست آنقدر که متعاقی گرانبه است
 نزدیک رفت پیرزنی گوزپشت و گفت
 این اشک دیده من و خون دل شماست
 ... بر قطره سرشک یتیمان نظاره کن
 ما بنگری که روشنی گوهر از کجاست
 پروین به کج روان سخن از راستی چه سود
 تک آزان بسان کی که نرنجد ز حرف راست

آری پروین، از اش از خود تلاش می‌کند که انسان‌ها را به نیکی و
 نیک‌خواهی دعوی می‌کند. چنین می‌گوید:
 جز گرد نکویی مگرده مو
 نیکیست که پایینده در پهن است
 گر عمر گذاری به نیکنامی
 آنگاه تو را عمر جاودان است

از پروین اعتمادی اشعاری را انتخاب کرده و در کدام را با شرحی
 اندک در کتاب حاضر آورده‌ام با این امید که خوب است، گالان از آنها درس
 بیاموزند. آخرین سخن من در این پیشگفتار این است که پروین
 اعتمادی هرگز خود را خالی از عیب و نقص نمی‌دانست و این اسیاز هر
 انسان فرزانه است.

محمود حکیمی

آذرماه ۱۳۹۸